משפט תרנגול ההודו

ארצות ערב

קראקוש, הקאדי (שופט) הגדול, הלך פעם ברחובות העיר וראה אדם שנשא תרנגול הודו גדול, מרוט נוצות. הקאדי הלך אחרי האיש וראה שזה נכנס לפונדק, ביקש מהטבח לצלות את ההודו ואמר שבקרוב הוא יחזור לקחת אותו. הטבח הבטיח שהציפור האפויה תהיה מוכנה תוך שעתיים.

כשרק האיש הלך, הקאדי בא אל הטבח ואמר: "אני קראקוש, הקאדי הגדול, ואני רוצה לאכול את ההודו. כשיהיה מוכן תביא אותו אלי לאולם בית המשפט.

"שמעתי, כבודו" ענה הטבח "אבל מה אגיד לאיש שהזמין את ההודו כשיבוא לקחת אותו?"

"תגיד לו שכאשר רק רצית להכניס את הציפור לתנור, היא פרשה את כנפיה ועפה."

"הבנתי, כבודו" נאנח הטבח "אבל הסבר כזה לא יציל אותי מעונש."

"אל תפחד" הרגיע אותו קראקוש "אני הקאדי הגדול. התלונה תבוא לשיפוט שלי ואני אצדיק אתך."

הטבח האמין לקאדי, צלה את ההודו והביא

אותו אל קראקוש.
כעבור זמן הגיע לפונדק בעל ההודו.
"אני מצטער, ידיד" אמר לו הטבח "אך ברגע

שרציתי להכניס את ההודו שלך לתנור, הציפור פרשה את כנפיה ועפה מכאן."
"פרשה כנפיה ועפה? תרנגול הודו מרוט עם גרון שסוע עף? מה אתה מקשקש? גנב! רמאי! מה, אתה חושב שאני טיפש? " צעק בעל ההודו והתחיל להרביץ מכות לטבח.

הטבח התגונן כמה שרק יכול היה ואחר כך לקח אבן מהאדמה וזרק אותו על התוקף. אך זה זז הצדה והאבן פגעה באדם ששכב בצל העץ, בדיוק מול הכניסה לפונדק, והרגה אותו. חבר של ההרוג שישב לידו קפץ על רגליו והתנפל על הטבח. לשמע המאבק אנשים התחילו להתאסף סביבם. הטבח לקח תנופה כדי להחזיר מכות ואגרופו פגע במקרה בבטנה של אישה בהריון שעברה ברחוב, והאישה נפלה והפילה.
עכשיו בעל האישה התנפל על הטבח באגרופים, ואנשים אחרים עזרו לו. הטבח היה מיואש לגמרי. הוא החליט לגמור עם חייו. רץ

אל המסגד, טיפס על המינרט וקפץ למטה. אך אז נפל דווקא על אדם שעבר ברחוב ושבר לו את מפרקתו.
תוך רגע קהל גדול התאסף סביב הטבח. אחיו של ההרוג קרא לנקמה.
הטבח הבין שנפל למלכודת. בראשו הייתה רק מחשבה אחת - איך לברוח. אך לאן? כיצד? המון אנשים סביבו. הוא חיפש איזשהו מעבר בין האנשים ופתאום ראה חמור. "הו אללה! אתה גדול!"
הוא זינק מיואש ותפס את זנבו של החמור בשתי ידיו. החמור נבהל, נתן קפיצה גדולה ודהר משם כשהקהל מתפזר לפניו ימינה ושמאלה.
"הו אללה! אתה באמת עצום!" התפלל שוב הטבח.
הוא נסחף אחרי החמור הדוהר וראה איך המרחק בינו ובין הקהל הנקמן הולך וגדל מרגע לרגע. אך לפתע זנבו של החמור נקרע. החמור, שהשתחרר מהמשא המוזר, נעמד במקומו כמו פסל. הקהל שרדף אחריו הקיף שוב את הטבח האומלל ותוך מכות ללא רחמים הביא אותו לפני הקאדי הגדול קראקוש.

כל ניזוקים התלוננו לקאדי על הטבח.
הקאדי התחיל בחקירה וראשית פנה אל בעל ההודו.
"מדוע העלבת ותקפת את הטבח, יקירי?"
"כבודו, ביקשתי שיצלה את ההודו שלי.
וכשבאתי לקחת את התבשיל המוכן הוא סיפר שההודו פרש את כנפיו ועף!"
"האם אללה הכל יכול לא יוכל להחיות גם ציפור מתה ומרוטה?" שאל קראקוש בחומרה.
האיש לא ידע מה לענות.
"אז אתה, כנראה, מפקפק ביכולתו של אללה הכל יכול להחיות מתים" המשיך הקאדי קראקוש "על כך אני קובע לך עונש של ארבעים מכות מגלב ושישים דינר קנס."
המתלונן הבא היה האיש שחבר שלו נהרג ממכת האבן.
"מדוע העלבת ותקפת את הטבח?" שאל קראקוש.
"כבודו, הוא הרג את חברי ששכב לידי. החבר שלי שכב בצל העץ מול הפונדק, והטבח זרק עליו אבן."
"ודם נשפך." התעניין קראקוש.
"לא, כבודו."
"ואתה בדקת האם לחברך יש דופק?"
"לא, כבודו."
"אז אם לא היה דם ולא בדקת דופק, מאין לך

שהוא נהרג מהאבן? אולי הוא כבר מת לפני שהאבן נפלה עליו? אני מאשים אתך על העלבת ותקיפת הטבח לשווא ודן אתך על שישים מכות מגלב ושישים דינר קנס."
הגיע תורו של בעל שאשתו הפילה תינוק בגלל המכה שקיבלה.
"מדוע תקפת והעלבת את הטבח?"
"כבודו, הוא הכה באגרוף את אשתי בבטן והיא הפילה תינוק."
"אם זה המקרה אז פסק הדין שלי הוא כזה - הטבח צריך לקחת את אשתך, להכניס אותה להריון ולהחזיר לך אותה עם ולד בבטן, כי הוא האשם בהפלה."

"לעולם!" קרא המתלונן "לעולם לא אסכים לדבר כזה!"
"אז אם אתה מסרב לקבל פיצוי הולם על הנזק אני מאשים אתך בתלונה מדומה ודן אתך על שישים מכות מגלב וקנס של שישים דינר."
בסוף הקאדי פנה לאיש שאחיו נהרג על ידי הטבח הנופל.
"למה העלבת והתנפלת על הטבח, יקירי?"
"כבודו, הוא קפץ מהמינרט כמו מכת ברק, ונפל על אחי שהלך בשקט ברחוב."
"במקרה שלך הדין שלי הוא זה: תעלה על המינרט וקפוץ על הטבח מלמעלה. תהרוג אותו כפי שהוא הרג את אחיך."

"אבל כבודו, אם אפול לא על הטבח אלא על הארץ? לא אהרוג אותו ורק אפגע או איהרג בעצמי!"

"תנסה את המזל שלך" ענה קראקוש "אבל אני רואה כי אינך סומך על מזלך, ולכן אני דן אתך אשם בתקיפה והעלבת הטבח ומעניש אתך בשישים מכות מגלב וקנס של שישים דינר."

נשאר רק מתלונן אחד - בעל החמור. הוא הביא את החיה לבית המשפט בתקווה שהקאדי יצווה לטבח לפצות אותו על הזנב שנקרע לחמור. אך כששמע את פסקי הדין של קודמיו הוא החליט לעזוב את המקום מהר ככל האפשר.

אלא שהקאדי עצר אותו.

"הי אתה! למה העלבת ותקפת את הטבח?"

"לא פגעתי בו לא העלבתי במילה ולא במעשה" ענה בעל החמור.

"אז מה מעשיך שלך כאן?" שאל הקאדי קראקוש וכשראה את החמור ללא זנב הוסיף "ואיך קרה שלחמור שלך אין זנב?"

"הו, זה שום דבר, כבודו, זו רק שטות. לחמור הזה לא היה זנב אף פעם. הוא כך נולד."